

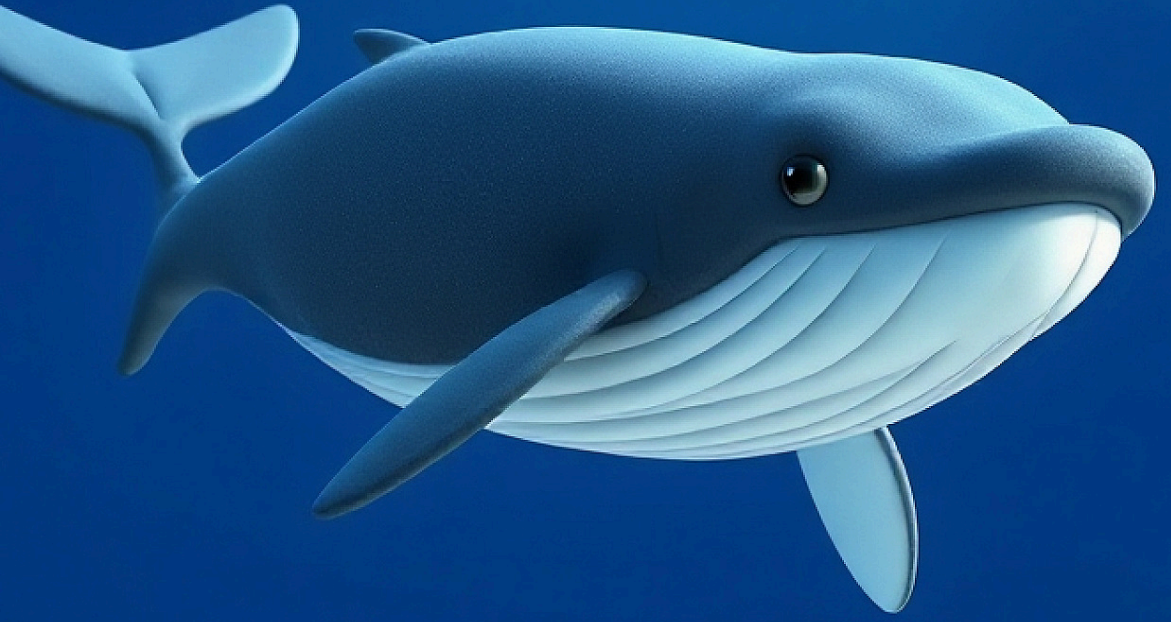
Balina'nın Kartpostalı

Çınar BİBER

Balina'nın Kartpostalı

Çınar BİBER

Bir zamanlar, engin mavi okyanusta Wren adında bir kambur balina yaşarmış. Yaklaşık on beş metre uzunluğunda, koyu mavi-gri derili ve soluk benekli göbekli, kocaman bir balinaymış. Uzun yüzgeçleri suyun içinde zarifçe kıvrılır, yumuşak koyu gözleri hafif beyaz parıltılarla ışıdarmış. Wren nazik ve utangaçmış, ama bazen uçsuz bucaksız, sessiz denizde kendini biraz yalnız hissedirdi.

Bir sabah Wren bir mercan resifinin yakınında süzülürken gözüne bir şey ilişti. Kumlu deniz tabanında, inci pembesi ve turkuaz renkli, içinden hafifçe ışıldayan sarmal bir deniz kabuğu yatıyordu. İnce altın parıltılar kabuğun çıkıntılarını izliyor, minik ışıltılar ağzından etrafa saçılıyordu. Wren onu yüzgeciyle usulca aldı. 'Ne kadar güzel,' diye fısıldadı. 'Acaba neler yapabiliyorsun.'

Wren kabuęu tutarken kabuk yumuřak, gizemli bir melodi mırıldanmaya bařladı. İinde sııcacık bir karıncalanma hissetti ve bunun sıradan bir kabuk olmadığını anladı. Bu, kadim ve nazık, denizin habercisi olan byl bir kabuktu. Wren'in kalbi daha hızlı arptı. 'Belki,' diye dřnd, 'okyanusun tesinde, ok uzaklarda yařayan arkadařım Yunus'a bir řarkı gnderebilirim.'

Wren derin bir nefes aldı ve dostluk şarkısını kabuğa söyledi. Sesi uzaktan gelen gök gürültüsü gibi kalın ve derinden geliyordu, ama sıcacıktı. 'Merhaba Yunus, canım arkadaşım, uzakta olsan da seni özlüyorum. Engin, derin ve mavi okyanus, sana olan dostluğumu hâlâ taşıyor.' Kabuk her notada daha da parladı.

Büyülü kabuk parıldadı ve ısıltılar saçtı, sonra şarkıyı ışık dalgaları halinde salıverdi. Dalgalar suyun üzerinde dans ederek Wren'in sesini derinliklerden geçirdi. Wren, parlayan notaların süzülüp gitmesini umutla izledi. 'Lütfen arkadaşımı bul,' diye fısıldadı. 'Lütfen şarkımı duysun.' Sonra geniş kuyruğunu usulca sallayarak bekledi.

Çok uzaklarda, engin okyanusun ötesinde, Finn adında genç bir şişe burunlu yunus ısıltılı suların içinde neşeyle zıplıyordu. Gümüşü gri derisi güneşte parlıyor, krem rengi karnı ışıldıyordu. Gülümseyen gagası ve parlak koyu gözleriyle keşfetmeyi çok severdi. Aniden kulağına hafif bir melodi geldi. Durdu ve başını yana eğdi. 'Bu güzel ses de ne?'

Melodi netleřti ve Finn sesi tanıdı. Bu, canım arkadařı Wren'di! řarkı onu sıcak bir kucaklama gibi sardı. 'Wren beni özlüyor,' dedi, kalbi sevinçle doldu. 'Ona cevap vermeliyim!' Etrafına baktı ve bir kayanın üzerinde duran küçük, parlayan bir kabuđa giden ıřıltılı bir iz gördü.

Finn kabađına dođru yzd ve onu yzgeciyle dikkatlice aldı. Tıpkı Wren'in bulduđu gibi inci pembesi ve turkuazdı. Bunun haberci olduđunu anladı. 'Teřekkrler, byl kabuk,' dedi. 'řimdi arkadařıma karřılık řarkı syleyebilirim.' Derin bir nefes aldı ve kabuđın ađzına neřeli, ıslık gibi bir melodi syledi.

Finn'in şarkısı sevinç ve sadakatile doluydu. 'Merhaba Wren, çok nazık arkadaşım, şarkın hep aklımda. Dalgalar yükselse de mesafeler artsa da dostluğumuz parlamaya devam ediyor.' Kabuk parıldadı ve şarkısını denizin ötesine gönderdi; suyun içinden yarışan bir müzik dalgası izi bıraktı.

Mercan resifinin yakınında Wren bekliyordu. Bir cevap umuduyla çok uzağa gitmemiştir. Aniden yüzgecindeki kabuk parlamaya ve mırıldanmaya başladı. Tanıdık bir ısıklık melodisi yükseldi ve Wren'in gözleri sevinçle kocaman açıldı. 'Bu Finn!' diye haykırdı. 'Beni duydu! Karşılık olarak şarkı söyledi!' Kalbi günlerdir olmadığı kadar hafifledi.

Wren Finn'in şarkısını tekrar tekrar dinledi ve her seferinde daha mutlu oldu. Kabuğa bir şarkı daha söyledi; ona teşekkür etti ve gününü anlattı. Kabuk onun sözlerini okyanusun ötesine taşıdı ve kısa süre sonra Finn'in cevabı geldi. Karşılıklı şarkılar söylediler ve dostlukları her notada daha da güçlendi.

Büyülü kabuk her alışverişte daha da parladı; inci renkleri sevinçle döndü. Wren, birbirlerinden uzak olsalar bile dostluklarının güçlü kaldığını fark etti. 'Okyanus o kadar da büyük değilmiş,' dedi. 'Bir şarkı her yere ulaşabilir.' Finn'in sadece bir şarkı uzakta olduğunu bilerek kendini her zamankinden daha az yalnız hissetti.

O günden sonra Wren ve Finn sık sık birbirlerine şarkılar gönderdiler. Kabuk onların özel habercisi oldu ve seslerini her zaman dalgaların ötesine taşımaya hazırды. Diğer deniz canlıları parlayan dalgaları fark edip gülümsediler. Okyanus artık daha küçük ve çok daha dostça hissediliyordu, çünkü bir şarkı her yere ulaşabilir.

Wren artık kendini yalnız hissetmiyordu. Finn'in onu düşündüğünü ve dostluklarının her mesafeyi aşabileceğini biliyordu. Uzun yüzgeçleri zarifçe kıvrılarak mutlu bir kalple derin mavi suların içinde yüzdü. Büyülü kabuk yüzgecinde duruyordu; arkadaşların asla gerçekten uzakta olmadığını sıcak bir hatırlatıcısıydı.

Finn de aralarındaki bağıın sıcaklığını hissetti. Işıltılı dalgaların içinde zıplayıp döndü, gülümseyen gagası kocaman açıldı. Wren'in orada bir yerde olduğunu ve şarkılarının her zaman birbirini bulacağını biliyordu. Okyanus müzik ve dostlukla doluydu ve o ikisi için de minnettardı.

Ve böylece balina ile yunus, engin, kocaman okyanusun ötesinde bile en iyi arkadaş olarak kaldılar. Dostluğun büyük mesafeleri aşabileceğini ve bir şarkının her yere ulaşabileceğini öğrendiler. Büyülü kabuk hâlâ usulca parlıyor; bir arkadaştan diğerine, sonsuz mavinin ötesine sevgi dolu bir mesaj taşımaya hazır bekliyor.